

borgere, der ønske Kjøbenhavn Befæstning, men som sige: Det er Statens Sag, det maa Staten gjøre, saa de ærede Medlemmer ere ikke berettigede til at tage hele Folket til Indtægt, naar der er Tale om, at man er imod Kjøbenhavns Befæstning. Saa siger det ærede Medlem: Og saa skulle Landets Sønner forsvare denne Fæstning. Man bygger dog ikke nogen Befæstning, for at Landets Sønner skulde have Noget at forsvare. Det, der skal forsvares, ligger indenfor og udenfor Befæstningen. Net, man bygger en Fæstning, for at den skal hjælpe Landets Sønner til at forsvare Landet, man bygger den for at spare deres Liv og Lemmer. Jeg erindrer ogsaa, at der blev sagt i forrige Samling, at det var de Store, Herremændene og andre Store, der ved Selvbefæstningen udøvede Tryk paa den øvrige Befolkning. Det er ikke Tilfældet, saavidt jeg kjender til Sagen, og jeg kjender ikke saa lidt til den. I min Egn er Selvbefæstningen meget almindelig, og hvem er det, der driver stærkest paa den? det er paa Landet Gaardmændene og i Byerne de jævne Borgere. Man har endogaa været misfornøiet med de saakaldte Store, fordi de ikke toge ibrig nok Del deri eller holdt sig helt tilbage. Jeg antager nu, at en hel Del af de rige Folk holdt sig tilbage, fordi de i Forveien vidste, at det vilde blive sagt, at de, ved at gaa med, øvede et Tryk paa den øvrige Befolkning. Det var derfor, at de holdt sig tilbage. Det ærede Medlem fra Nørre Sundby (Tutein) har sagt, at selv om enkelte Oppositionsmænd havde lyst til at forhandle de provisoriske Befæstningslove, kunde de ikke gjøre det nu. Befolkningen hele Landet over vilde ikke gjenvelge den Rigsdagsmand, der havde indladt sig paa en Forhandling om de provisoriske Befæstningslove. Der tager det ærede Medlem jo aabenbart Feil. Thi for det Første er det Lovforslag, der er fremlagt, jo ikke en provisorisk Lov, og dernæst har Folket valgt mange Mænd, der ville Kjøbenhavns Befæstning, ind i Thinget. Vi have jo her baade Kaptainer, Oberster og Generaler, ja selv Krigsministeren er Folkethingsmand; altsaa valgt af en Folkethingskreds af Folket, saa det er ikke rigtigt at sige, at Folket ikke vil vælge den Mand til Rigsdagsmand, der vil Kjøbenhavns Befæstning.

Sage: Jeg skal i Følge den høitærede Formands Opfordring indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, som forekomme mig at maatte fremsættes efter Debattens

Gang. Spørgsmaalet om de finantzielle Vanskeligheder er jo atter blevet fremjat af det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes), og jeg vil derfor erklære, at jeg fastholder min Aaastand om, at vi leve under en abnorm politisk Situation. Men naar vi gjøre det, kan man heller ikke i ethvert Tilfælde forlange, at et Forslag skal behandles, forelægges og fremmes osv. paa samme Maade, som det vilde ske under normale, politiske Forhold. Naar det er Tilfældet, kan man heller ikke af en saadan Forelæggelse en bloc, om jeg saa maa sige, af de mange militære Forslag, hvor Beløbene ganske vist løbe overordentlig meget op, slutte sig til, at et Parti vil vedtage alle disse Forslag en bloc. Og naar det ærede Medlem henviser til Landstingets Vedtagelse af saadanne Forslag, erkjender jeg, at det tilsyneladende er et godt Kort paa det ærede Medlems Haand, men ogsaa kun tilsyneladende, idet ligeledes der ogsaa den abnorme Tilstand gjør sig gjældende med en saadan Styrke, at det ærede Medlem meget godt selv kan fortolke en saadan Vedtagelse. Paa samme Maade, som naar ærede Medlemmer have udtrykt deres Tanker ved Dagsordener osv., paa samme Maade er der jo ogsaa fra det høie Landstings Side efter min Opfattelse mere udtrykt en Tanke, en Villie end, at det egentlig er dens bestemte Bevilling, der vedtages. Det er nu min personlige Opfattelse, det kan jo være, at den er urigtig. Naar jeg f. Ex. — skjøndt jeg naturligvis ikke skal forbyde mig i disse Forslag — skulde udtale mig om, at her paa en Gang foreligger Forslag om Kjøbenhavns Befæstning og om en ny Dok, for at nævne et enkelt Tilfælde, Flytning af Tøihuset etc., vil jeg ganske oprigtig tilstaa, at jeg ikke under nogen Omstændighed kunde være med til, naar det virkelig havde aktuel Interesse, naar det virkelig havde praktisk Interesse, og det ikke blot var en Meningstilskjendegivelse, at stemme for saa mange Forslag paa en Gang. Jeg vil paa ingen Maade — og jeg mener, Oprigtighed skal der være under denne Debat — skyde min personlige Mening under Stolen lige overfor de Udæstninger, jeg har faaet fra det ærede Medlem. Jeg vil erkjende, at efter min Mening er en saadan Udvidelse af Flaaden som den, der paatantes i det Forslag, der er forelagt, hvor der endogsaa forlanges en ny Dok etc. — det er i og for sig naturligvis et godt Forslag, da vor Dok har mange Mangler — finantzielt set ikke let at rime sammen med disse Forslag om Kjøbenhavns permanente Befæstning.